

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2012 r.

sprawy **A. C.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 6 grudnia 2011 r., sygn. VI Ka 567/11

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 4 lipca 2011 r.,

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego A. C.

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

W istocie skarżący sformułował po raz kolejny zarzut naruszenia przepisów postępowania w ten sposób, że doszło do skazania za przestępstwo nieobjęte aktem oskarżenia, co w jego ocenie naruszyło zasadę skargowości i stanowi bezzwzględną przyczynę odwoławczą.

Nie ma racji Autor kasacji, że w przedmiotowej sprawie doszło do obrazy art. 14 § 1 k.p.k. i w jego następstwie, zaistnienia uchybienia o jakim mowa w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. Do kwestii tej szczegółowo odniósł się Sąd Okręgowy wskazując, że przy ustalaniu tzw. tożsamości czynu, należy mieć na względzie m. in. takie elementy jak: niezmienność podmiotu czynu, przedmiotu ochrony, a w razie poczynienia innych ustaleń co do czasu i miejsca czynu, także tożsamości osoby pokrzywdzonej. W przedmiotowej sprawie, tak patrząc na tę

kwestię, nie można przyjąć że naruszono zasadę skargowości. Trafnie to wywiódł Sąd Okręgowy (por. str. 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Również oczywiście bezzasadny jest drugi z zarzutów (dotyczący naruszenia art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.). Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, sąd ponownie rozpoznając sprawę był związany zapatrywaniami prawnymi sądu odwoławczego, a w tych ostatnich mieszczą się także zapatrywania co do kwalifikacji prawnej. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Jak wynika z protokołów rozpraw strony zostały uprzedzone o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu przez przyjęcie, że oskarżony realizował znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., ewentualnie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (k. 730, 821, t.V).

W tej sytuacji uznać należy, że Autor kasacji kontynuuje w niej, polemikę z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi, nie prezentując przy tym jakichkolwiek zarzutów, które mogłyby skutkować uznaniem, że doszło do rażącej obrazy przepisów prawa mającej istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.